

För få dagar sedan hade vi
glädjen att i familjekretsen
fira en minnesfest. Det
gällde minnet af flydda fem-
tio år sedan den dag, då den
aktade värden med detta bord,
vår Käre Fader, med 14 års
ålder, i aflägsen bygd, tog af-
sked af handlligt fädernshem.
Man hade påstått att världen
derutenför var stor och vid
och gifv wore man sin
lyckas smed. Den fjorton-
dage strök tåren ur ögat
och matt ut och pröfva
om man fögt samut.

I dag hafva vi redan att
fira minnet af en den förra 10
åriges segersdag. 12 år wore
gagne - och på den af försande
trou och lummig björk om-

bransade Kårenhalmen
stod gästabad.

Det var vår Käre Faders
och Moders ~~föd~~ Prällaps-
dag. Med minnet häraf
tillät mig, med Herrskap, på
jorden för skal för de Kära
Föräldrane på deras 39:^{de}
Möllapodag!

Da vi te ikring af, se
Eden, se våra barn, kunna
vi y annat än utbrista: Waa,
derbest stp du Herre!

Till teck för hvad I gjorde
för af, för många - mattn i
en gång, på den store Prad,
gummen Prällapsdag till
Kouon, som sitta på tronem
på säga: "Har äro vi vel"
I den du af gifert!"